

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кубрак Людмили Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 11 частини першої статті 353 Цивільного процесуального кодексу України

К и ї в
16 лютого 2023 року
№ 14-3(П)/2023

Справа № 3-4/2023(2/23)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання, доповідач),
Мойсик Володимир Романович,
Городовенко Віктор Валентинович,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кубрак Людмили Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 11 частини першої статті 353 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Кубрак Л. В. звернулась до Конституційного Суду України з клопотанням (вх. № 18/2 від 2 січня 2023 року) перевірити на відповідність частині другій статті 24, частині першій статті 41, частині першій статті 55 Конституції України

(конституційність) пункт 11 частини першої статті 353 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс).

Згідно з оспорюваним приписом Кодексу окремо від рішення суду можуть бути оскаржені в апеляційному порядку ухвали суду першої інстанції щодо „затвердження мирової угоди“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

У липні 2020 року Кубрак Л.В. звернулася до Корюківського районного суду Чернігівської області з позовом до Кубрака В.А., в якому просила суд витребувати із незаконного володіння житловий будинок з господарськими спорудами.

Кубрак Л.В. та Кубрак В.А. 18 серпня 2020 року звернулися до суду з заявою про затвердження укладеної між ними мирової угоди.

Корюківський районний суд Чернігівської області ухвалою від 1 жовтня 2020 року відмовив у задоволенні зазначеної заяви.

Чернігівський апеляційний суд ухвалою від 12 листопада 2020 року повернув Кубрак Л.В. апеляційну скаргу. Зазначену ухвалу вона оскаржила в касаційному порядку.

Колегія суддів Другої судової палати Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду постановою від 27 квітня 2022 року задовольнила частково касаційну скаргу Кубрак Л.В., ухвалу Чернігівського апеляційного суду від 12 листопада 2020 року скасувала, направила справу для продовження розгляду до Черкаського апеляційного суду.

Черкаський апеляційний суд ухвалою від 9 червня 2022 року повернув апеляційну скаргу Кубрак Л.В., мотивуючи тим, що „чинним процесуальним законодавством не передбачено оскарження ухвали суду про відмову в затвердженні мирової угоди окремо від рішення суду, тому апеляційна скарга не може бути прийнята до розгляду судом апеляційної інстанції та підлягає поверненню особі, що її подала“.

Колегія суддів Першої судової палати Касаційного цивільного суду у складі Верховного Суду ухвалою від 18 жовтня 2022 року відмовила у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Кубрак Л.В.

Автор клопотання стверджує, що „право на апеляційне оскарження судових рішень у контексті частин першої, другої статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України є складовою права кожного на звернення до суду будь-якої інстанції відповідно до закону“.

Обґрунтовуючи свою позицію щодо неконституційності оспорюваного припису Кодексу, Кубрак Л.В. посилається на Конституцію України, Кодекс, статтю 6 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Конституційного Суду України, а також на судові рішення у її справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститися обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.2. Аналіз змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання, обґрунтовуючи невідповідність Конституції України пункту 11 частини першої статті 353 Кодексу, посилається, передусім, на юридичну позицію Конституційного Суду України, сформульовану в рішеннях від 27 січня 2010 року № 3-рп/2010 та від 28 квітня

2010 року № 12-рп/2010, стосовно можливості апеляційного оскарження судового рішення у випадках, коли закон не містить прямої заборони на таке оскарження.

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України зазначає, що наведена юридична позиція Конституційного Суду України сформульована до внесення змін до Конституції України Законом України „Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)“ від 2 червня 2016 року № 1401–VIII. У первинній редакції пункту 8 частини третьої статті 129 Конституції України визначено „забезпечення апеляційного та касаційного оскарження рішення суду, крім випадків, встановлених законом“. Чинною редакцією пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України гарантовано право на апеляційний перегляд справи.

Отже, конституційна скарга не містить обґрунтування невідповідності пункту 11 частини першої статті 353 Кодексу чинній нормі пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України.

Крім того, стверджуючи про невідповідність оспорюваного припису Кодексу частині другій статті 24, частині першій статті 41, частині першій статті 55 Конституції України, Кубрак Л.В. не навела жодного обґрунтування його неконституційності.

З огляду на зазначене Кубрак Л.В. не дотримала вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Кубрак Людмили Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 11 частини першої статті 353 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**